

ger og specialforeninger. Undersøgelserne har ikke sammenhæng med de lignende undersøgelser, konkurrencemyndighederne foretager. Dog skal det sikres, at der ikke på samme tid foretages ensartede undersøgelser uafhængigt af hinanden.

Undersøgelserne kan vedrøre gennemsigtheden på hele det finansielle marked. Finanstilsynet kan som hidtil selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder offentliggøre resultaterne af de foreslåede undersøgelser.

Foreninger, der er omfattet af en undersøgelse, skal i overensstemmelse med gældende praksis gøres bekendt med resultaterne før en eventuel offentliggørelse og kan kræve, at Finanstilsynet ikke offentliggør tekniske beregninger og metoder m.v., der har karakter af forretningshemmeligheder.

Foreningerne har ligeledes krav på at få optaget kortfattede bemærkninger til konklusionen af undersøgelsen i forbindelse med offentliggørelse af denne, hvis bemærkningerne er modtaget inden for en af Finanstilsynet fastlagt tidsfrist.

Til § 123

Bestemmelsen er en videreførelse af § 77 a i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger og gennemfører UCITS-direktivets artikel 50, stk. 2, 1. afsnit. Som noget nyt foreslås det, at Den Europæiske Centralbank (ECB) direkte fremgår af undtagelsen i stk. 4, nr. 11 på linie med Nationalbanken og udenlandske centralbanker, hvilket er en præcisering af gældende praksis.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt.

Som følge af den særlige tavshedspligt, der pålægges Finanstilsynet i bestemmelsen, er adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager begrænset i henhold til § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen.

Bestemmelsen præcisere, at personer, der er ansat i virksomheder, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rensning, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at overordnede myndigheder (ministerier) i forskellige lande udveksler oplysninger om koncernforbundne virksomheder som et led i en krisestyring.

Efter *stk. 2* ophæves Finanstilsynets tavshedspligt ikke, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at be-

skytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte foreningernes medlemmer, det være sig privatpersoner eller institutionelle investorer. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte foreningernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må foreningerne og medlemmerne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra foreningerne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er den pågældende forening selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om foreningens medlemmer kan kun videregives med disses samtykke.

Stk. 3 præcisere, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre fortrolige oplysninger. Det er en forudsætning for offentliggørelsen, at den enkelte forening eller dens medlemmer ikke kan identificeres.

I stk. 4 er der mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en forening er erklæret konkurs.

Oplysninger om, at medlemmers forhold ikke kan videregives, samt fortrolighed med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde en forening, gælder også efter, at denne medvirken er ophørt.

Det fremgår særskilt af *stk. 4*, at Finanstilsynet under visse omstændigheder kan videregive fortrolige oplysninger til parterne i en civil retssag. Begrundelsen herfor er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i *stk. 5* opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen er opbygget på den måde, at fortrolige oplysninger, der kan videregives til danske myndigheder m.fl., opregnes i nr. 1-12. Fortrolige oplysninger, der kan videregives til myndigheder m.v. inden for EU og lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, opregnes i nr. 13, og endelig opregnes i nr. 14 myndigheder i tredjelande.

Bestemmelsen i *nr. 1* stammer oprindeligt fra lov nr. 414 af 26. juni 1998 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love. Det blev ved denne lovændring præciseret i § 83, stk. 2, 1. pkt.,